

hans Opfattelse. Vi have imidlertid for ikke længe siden vist en Pensionsslov tilbage til Udvalget, og jeg veed ikke, om vi skulle vedblive paa denne Maade. Vil Nogen foreslaa den samme Fremgangsmaade for denne Sag, stemmer jeg derfor, men da det er mig, disse Utringer ere komne fra, finder jeg mig ikke foranlediget til at fremkomme med et saadant Forslag. Jeg skal forresten endnu kun udtale, at, naar haade den høitærede Minister, den ærede Ordfører og særligt det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sag) have fremdraget det Uheldige i, at jeg har udslynget saadanne Beskyldninger, saa er det ganske vist, at det er uheldigt, dels fordi Manden ikke er tilstede og kan forsvare sig, dels fordi der overfor Thinget savnes tilstrækkelig Oplysning og Klarhed i denne Sag. Men jeg gjentager, at, naar vi have et saadant Forslag til Behandling, og der, efter hvad det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) mente, ikke ligger Andet for, end at Manden har været i sin Ret til at være streng mod en Person, som han antog vilde sige sig fra Tjenesten, saa kunde jeg ikke tilbageholde, at der i alt Fald i Befolkningen var en stærk Mening om, at Manden maatte have handlet i en modsat Hensigt. Det var kun det, jeg syntes, der var uforsvarligt af mig at tie med, men jeg gjentager, at jeg indser godt, at det er uheldigt og særligt ubehageligt for den Enkelte, der skal træde frem med Sligt. Naar den ærede Ordfører sagde, at det maatte indrømmes, at Dr. Møller fra 6te Bataillon havde et mindre godt Vidnesbyrd, saa har han ganske vist Ret, thi der staar, at han fra 6te Bataillon har modtaget et ufordelagtigt Vidnesbyrd om sit Forhold i Almindelighed. Naar man læser mellem Rierne, kan der lægges Meget deri. Den ærede Minister kan have fuldstændig Ret i, at der ikke er kommet Noget til hans Kundskab om, at Møller har gjort sig skyldig i et saadant Forhold, som af mig antydet, men jeg beder Thinget betænke, hvor vanskeligt det vilde være for de Forefatte, om de ogsaa havde Anelse om et sligt Forhold, at bevise det, og hvor utilbøielige de maatte være til at fremkomme med en Mistante, som, naar den ikke

bevistes, maatte falde tilbage paa dem selv. Jeg er ikke veget tilbage for at omtale Forholdet, og jeg fortryder ikke, at jeg har gjort det, skøndt det har givet Anledning til en uhyggelig Debat.

Winther: Det ærede Medlem har opfattet mig urigtigt, naar han tror, jeg har sagt, at denne Hr. Møller har været i sin gode Ret til at gjøre de Misgjerninger, han har gjort.

C. B. Nimestad: Da jeg forlangte Ordet, var det nærmest for at udtale mig i samme Retning, som jeg siden hørte, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) talte. Efter hvad jeg nu har hørt, mener jeg, at der kun er Et af To, at gjøre, enten at erklære, at vi aldeles intet Hensyn tage til den graverende Beskyldning, som er fremsført imod Manden, eller ogsaa at henstille til den ærede Herre, som har udtalt den, at han anmoder Thinget om dets Samtykke til, at han bliver saglagt og dragen til Ansvar for sine Ord. Det var at handle som en Mand; det vilde jeg gjøre, dersom jeg havde udslynget en saadan Beskyldning.

Rier: Jeg skal kun gjøre den korte Bemærkning, at det er fuldkommen rigtigt, at jeg gjorde den ærede Ordfører Uret i at nævne, at han omtalte denne Sag ved første Behandling, men jeg vil rette det derhen, at det forekommer mig, at hans Forhold som Udvalgets Ordfører ikke i denne Sag falder saa ganske sammen med hans Opfattelse af en lignende Sag, der er meget besættet med den, som her foreligger, nemlig Sagen angaaende Assessor Speinsson. Derhen vil jeg rette min forrige Udtalelse, idet jeg erkjender, at den ærede Ordførers Bemærkning derom var fuldkommen paa sin Plads; jeg har ikke citeret rigtigt.

Brig: Da jeg ikke har den Ære at være Embedsmand, tør det maasse være mig tilladt at udtale nogle Ord, uden at det skal blive sagt, at disse Ord ikke have nogen Betydning, fordi Embedsmænds Erklæringer ikke ere til at stole paa. Det ærede Medlem